

РЕШЕНИЕ

№ 2232

гр. София, 10.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 12.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **574** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Петко Борисов Минчев срещу решение № 83/07.12.2010 г. на управителя на Националния осигурителен институт /НОИ/, с което е отхвърлена жалбата на Минчев срещу разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-23 от 26.11.2009 г., издадено от длъжностното лице в дирекция "Европейски регламенти и международни договори" при Националния осигурителен институт, на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори за лица с постоянен адрес в чужбина.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане. Жалбоподателят твърди, че незаконосъобразно е отказано възобновяване на отпуснатата му пенсия за инвалидност, която е с по-благоприятен размер спрямо отпуснатата му пенсия за осигурителен стаж и възраст. Счита, че в случая не намира приложение разпоредбата на чл. 74, ал. 3 КСО. Иска от съда да отмени оспореното решение и преписката да се върне на компетентния орган за възобновяване на пенсията за инвалидност.

Ответната страна – управителя на Националния осигурителен институт,

чрез процесуалния си представител юрисконсулт Николова изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приетите по делото доказателства, въз основа на заявление с вх. № 34321 от 22.12.2006 г., с разпореждане № 4207165389 от 26.01.2007 г., считано от 18.07.2006 г., на основание чл. 74, ал. 1 от КСО, на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Със заявление с вх. № 17909 от 03.07.2007 г. Петко Минчев е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е декларирал, че не се осигурява от 01.01.1999 г. С разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-1 от 14.01.2009 г., на основание чл. 68, ал. 4 от КСО, е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на лицето, считано от 16.07.2007 г. (датата на навършване на 65-годишна възраст), за 33 години, 03 месеца и 09 дни български осигурителен стаж. Тъй като размерът на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст е по-малък от размера на получаваната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, пенсията за осигурителен стаж и възраст е спряна.

На 03.09.2007 г. Районно управление "Социално осигуряване" /РУСО/ - гр. Велико Търново е изпратило на дирекция "Европейски регламенти и международни договори" представените от Петко Минчев документи, удостоверяващи наличието на чешки осигурителни периоди. На 22.10.2007 г. в дирекция "Европейски регламенти и международни договори" при НОИ е получен попълнения от жалбоподателя формуляр за чешка пенсия за старост и въз основа на него, с решение от 21.11.2008 г. чешката компетентна институция е отпуснала пенсия за старост за 02 години чешки осигурителен стаж (от 19.01.1978 г. до 18.01.1980 г.).

Въз основа на потвърдения с формуляр Е 205 CZ чешки осигурителен стаж ("Удостоверение за осигурителни периоди в Чехия"), с разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-8 от 12.06.2009 г., считано от 18.07.2006 г., е изменена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване и е определена само за българския осигурителен стаж до датата на инвалидизиране - 32 години, 04 месеца и 28 дни. Със същото разпореждане, считано от 16.07.2007 г., е спряна пенсията за инвалидност поради общо заболяване, тъй като е в по-нисък размер от пенсията за осигурителен стаж и възраст, на основание разпоредбата на чл. 101, ал. 1, т. 2 от КСО, която забранява да се получават едновременно тези видове пенсии.

Със заявление с вх. № 27883 от 07.09.2009 г., подадено до Районно управление "Социално осигуряване" - гр. Велико Търново, жалбоподателят е поискал възобновяване на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

С разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-23 от 26.11.2009 г. е постановен отказ за възобновяване на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Разпореждане № 4207165389 от 26.11.2009 г. е обжалвано от Петко Минчев по реда на чл. 117, ал. 4 КСО. С оспореното в настоящото производство решение

№ 83/07.12.2010 г. управителят на НОИ е отхвърлил подадената жалба. Решаващият орган е посочил, че съгласно чл. 74, ал. 3 от КСО пенсия за инвалидност поради общо заболяване не се отпуска, възобновява или възстановява на лица, на които е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Поради това е приел, че с обжалваното разпореждане законосъобразно е отказано възобновяване на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка, както и доказателствата, представени от жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 14.12.2010 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне. Поради това, жалбата до съда, подадена с вх. № 3290/28.12.2010 г. по описа на РУСО – гр. Велико Търново, е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № № 83/07.12.2010 г. на управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата срещу разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-23 от 26.11.2009 г. Оспореният акт е издаден от компетентен орган – управителя на НОИ - чл. 117, ал. 4 КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 КСО.

По делото не е налице спор по фактите. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган, че не следва да му се изплаща пенсия за инвалидност съгласно чл. 74, ал. 3 КСО, като счита, че изплащането на пенсията за инвалидност следва да бъде възобновено с оглед по-благоприятния и размер спрямо тази за осигурителен стаж и възраст.

Съдът намира, че обжалваното решение на управителя на НОИ е постановено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

Съгласно чл. 74, ал. 3 КСО пенсия за инвалидност поради общо заболяване не се отпуска, възобновява или възстановява на лица, на които е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. С оглед безспорно установените по делото факти, съдът намира, че в случая не е налице основание за приложение на чл. 74, ал. 3 от КСО, който урежда хипотеза на първоначално отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване след като вече е била отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. В разглеждания случай пенсията за инвалидност поради общо заболяване е отпусната с по-ранна дата от пенсията за осигурителен стаж и възраст. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 101, ал. 3 КСО /в приложимата редакция/, която изрично предвижда, че при право на повече от една пенсия се получава по избор на лицето една от пенсиите в пълен размер и 50 на сто от останалите. Когато една от пенсиите е

социална пенсия за инвалидност, тя се изплаща в размер 25 на сто. В процесния случай е налице именно такава хипотеза – жалбоподателят има право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, както и на пенсия за осигурителен стаж и възраст, като същият изрично е заявил (със заявление с вх. № 27883 от 07.09.2009 г.), че желае възобновяване на изплащането на пенсията му за инвалидност, тъй като счита, че нейният размер е по-благоприятен.

На следващо място, предвид разпоредбата на чл. 101, т. 2 от КСО, съгласно която не могат да се получават едновременно лична или наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст с лична или наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване, административният орган е следвало да извърши преценка коя от двете пенсии е с по-висок размер и е по-благоприятна за лицето към момента на издаване на процесното разпореждане. Също така, следвало е да бъде съобразена разпоредба на чл. 102, ал. 1 КСО, съгласно която лицата, на които е отпусната пенсия за инвалидност могат да поискат преизчисляване на пенсията за придобит осигурителен стаж, ако това е по-благоприятно за тях. Вместо това, административният орган изобщо не е извършил такава преценка и не е изложил мотиви във връзка с направените възражения в тази насока от жалбоподателя в жалбата по административен ред. При сравнение на размера на пенсията за инвалидност поради общо заболяване, който осъвременен към 01.07.2009 г. е 156,88 лв. видно от приложеното по делото разпореждане № 4207165389/01.07.2009 г., с размера на пенсията за осигурителен стаж и възраст, който осъвременен към 01.07.2009 г. е 135,59 лв. - разпореждане № 4207165389/15.07.2009 г., се установява, че пенсията за инвалидност поради общо заболяване е по-благоприятна за лицето.

По изложените съображения решение № 83/07.12.2010 г. на управителя на НОИ следва да бъде отменено изцяло, като постановено в нарушение на материалния закон. На отмяна подлежи и разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-23 от 26.11.2009 г. на длъжностното лице в дирекция "Европейски регламенти и международни договори" при НОИ. Преписката следва да се върне на компетентното длъжностно лице в дирекция "Европейски регламенти и международни договори" при НОИ за произнасяне по заявление с вх. № 27883 от 07.09.2009 г., подадено до Районно управление "Социално осигуряване" - гр. Велико Търново от Петко Минчев, като административният орган следва да съобрази актуализирания размер на отпуснатата на лицето пенсия за инвалидност поради общо заболяване и при съобразяване със задължителните указания, дадени с настоящото съдебно решение, да издаде административен акт по същество.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Петко Борисов Минчев Решение № 83/07.12.2010 г. на управителя на Националния осигурителен институт, с което е отхвърлена жалбата на Минчев срещу разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-23 от

26.11.2009 г., издадено от длъжностното лице в дирекция "Европейски регламенти и международни договори" при Националния осигурителен институт, на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори за лица с постоянен адрес в чужбина.

ОТМЕНЯ разпореждане № 4207165389, изх. № 94С-4615-23 от 26.11.2009 г., издадено от длъжностното лице в дирекция "Европейски регламенти и международни договори" при Националния осигурителен институт, на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори за лица с постоянен адрес в чужбина.

ИЗПРАЩА преписката като дело на компетентното длъжностно лице в Дирекция "Европейски регламенти и международни договори", на което е възложена дейността по отпускане на пенсии по международни договори при Националния осигурителен институт, като го задължава в 14-дневен срок от получаване на преписката, да издаде административен акт по заявление по заявление с вх. № 27883 от 07.09.2009 г., подадено до Районно управление "Социално осигуряване" - гр. Велико Търново от Петко Минчев по същество, при съобразяване с указанията, дадени с настоящото съдебно решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: